

תפ"ח (ירושלים) 7801-06-16 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

1. פלוני (קטין)

הנאשמים

עלידי ב"כ עו"ד לי צמל

2. פלוני (קטין)

עלידי ב"כ עו"ד רי קטילאת

3. פלוני(קטין)

עלידי ב"כ עו"ד שי קוקוש

גזר-דין

השופטת רי פרידמן-פלדמן: פרטי האירוע - הכרעת

הדין:

1. ענייננו בפיגוע טרור שבוצע בחודש מאי 2016 בטיילת ארמון הנציב בירושלים, על רקע "גל" פיגועי טרור רצחניים ואלימים כנגד אזרחים יהודים חפים מפשע וכנגד כוחות הביטחון.

בהכרעת דין מיום 8.5.2017, נקבע כי כל אחד מהנאשמים 1 ו-2, ביצע את העבירות הבאות: ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק (חמש עבירות); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק. כמו כן נקבע כי נאשם 3 ביצע את העבירות שלהלן: קשירת קשר לביצוע פשע (בזיקה לעבירת רצח), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק. נאשם 3 זוכה מעבירה של ניסיון רצח.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

לאור מהות העבירות וחומרתן, אף שהנאשמים היו קטינים בעת ביצוע העבירות (נאשם 1 היה כבן 16 שנים וחצי; ונאשם 2 היה כבן 16 שנים; ונאשם 3 היה אף הוא כבן 16 שנים וחצי), יש להרשיע את הנאשמים בעבירות המפורטות לעיל.

2. האירוע, כפי שנקבע בהכרעת הדין, לאחר שמיעת ראיות, החל בתכנון של הנאשמים לבצע פיגוע - לרצוח יהודים ולהפוך ל"שהידים", ונמשך בביצוע הפיגוע על ידי שניים מהם, נאשמים 1 ו-2. בבוקר באירוע, יצאו המתלוננות - חמש נשים מבוגרות, להליכה בטיילת ארמון הנציב. במקום היו נאשמים 1 ו-2, שהגיעו כדי לחפש קרבתם אותם יהרגו. בידי האחד היה סכין ובידי האחר גרזן. כאשר ראו הנאשמים את המתלוננות, החליטו לדקור את כולן ולהרוג אותן. הנאשמים התנפלו מאחור על ב"ש, בת ה-83, היא הרגישה מכות ודקירות בגב, בחזה מלפנים וברגל, היא צעקה, נפלה על הרצפה ואז המכות פסקו. ב"ש ראתה אחד מהשניים רץ קדימה ומתנפל על חברתה, בשעה שהבחור השני נשאר לידה והמשיך להכותה. לב"ש נגרמו שפשופים ופצעי דקירה. הנפגעת השניה הייתה ת"מ, בת ה-85. בעת ההליכה, כאשר ב"ש הולכת מאחוריה, שמעה את ב"ש צועקת "הורגים אותי", וזמן קצר לאחר מכן הוכתה בגבה. היא הסתובבה ונפלה, וראתה בחור צעיר עם "סכין ענקית". מתלוננת זו אושפזה לאחר האירוע בגין שלוש דקירות בחזה בצד שמאל. שלוש המתלוננות האחרות, ששמעו את צעקות חברותיהן, וראו את התוקפים רודפים אחריהן, הצליחו להמלט ולא נפגעו פגיעה פיזית.

3. לגבי נאשם 3, נקבע בהכרעת הדין כי לא היה שותף לניסיונות הרצח, אך הוא קשר קשר עם נאשם 1 לבצע פיגוע יחדיו. ביום האירוע הוא הגיע למקום המפגש, אך עזב את המקום מבלי שהצטרף לשניים האחרים לביצוע הפיגוע. הקשר בא לידי ביטוי גם בפיגוע אחר, פיגוע באוטובוס, שהציע נאשם 3 לעשות באופן עצמאי.

תסקירי שירות המרחן לגרי הנאשמים:

4. תסקיר לגבי נאשם 1 :

הנאשם בן 18 וארבעה חודשים, בן להורים שהתגרשו בעת שהיה תינוק, מגיע ממשפחה קשת יום משכונת ג'בל אלמוכבר. בתסקיר התייחסות להוריו וכן לאשתו השנייה של אביו, ולהשפעת הדברים על הנאשם. הנאשם למד עד כיתה י"א, אז נעצר בגין העבירות בתיק הנוכחי. הנאשם שוהה במעצר מאז חודש מאי 2016. בתסקיר התייחסות ללימודיו של הנאשם ולהתנהגותו ומצבו בבית הספר. כן מתייחס שירות המבחן למצבו הנפשי של הנאשם, עוד קודם לאירוע, וללחצים איתם התקשה להתמודד.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

לגבי העבירה, צוין כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על העבירות המיוחסות לו, ונטה להשליך את מרבית האחריות על נאשם 2. הנאשם טען כי נפגש עם נאשם 2 ביום האירוע, במטרה ללוותו למקום ביצוע העבירה, מבלי שהתכוון לבצע את

הפיגוע יחד עם נאשם 2. הנאשם הכחיש כי רצה לרצוח יהודים וטען כי לא דקר אף אחת מהמתלוננות. כן טען כי ניסה למנוע מנאשם 2 לדקור את הקורבנות. הנאשם אף טען כי בעת שנאשם 2 דקר את אחת הקורבנות, הוא ניסה לסייע לה ומשך את נאשם 2 מהמקום. הנאשם הביע צער על האירוע ועל כך שליווה את נאשם 2 למקום הפיגוע, ובכך הפך לשותף לעבירה, והדגיש כי אינו שונא יהודים.

לעניין הקשר עם שירות המבחן - הקשר נוצר לראשונה במסגרת המעצר בתיק הנוכחי. הנאשם התקשה להסתגל למעצר ולתנאים בכלא. בתסקיר התייחסות למצבו הנפשי בהקשר זה. בשל כך נערכה לנאשם ביולי 2016 בדיקה פסיכיאטרית. הנאשם שיתף פעולה בבדיקה, ונמצא כי אין צורך בהתערבות פסיכיאטרית נוספת. פגישה נוספת נערכה עם הנאשם לאחר הכרעת הדין. נמצא כי מצבו הבריאותי של הנאשם תקין, אין לו בעיות חריגות בכלא, ולדבריו, לאחר שחרורו הוא מעוניין להתחתן, להשתלב בעבודה ולהיות כשאר בני גילו.

לגבי המלצה, ציינה קצינת המבחן את גורמי הסיכון - חומרת העבירה ונסיבותיה, הקושי של הנאשם לקחת אחריות על העבירות, התמודדות הנאשם עם רקע משפחתי מורכב ומצב נפשי מדאיג. לעניין גורמי סיכוי התייחסה קצינת המבחן לתפקודו החיובי של הנאשם בבית ובבית הספר טרם מעצרו, ולכך שהביע כוונות ושאפויות נורמטיביות לעתיד. קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית, אך ביקשה להתייחס בגזר הדין לרקע המשפחתי המורכב ממנו מגיע הנאשם, דבר שככל הנראה השפיע על התפתחותו האישית והרגשית של הנאשם. כן ציינה כי מאסר ממושך עלול להשפיע לרעה על מצבו הנפשי הרעוע של הנאשם.

5. תסקיר לגבי נאשם 2 :

הנאשם בן 17 וחצי, הבן השלישי ממשפחה המונה זוג הורים ושלושה ילדים, משכונת* המצב הכלכלי של המשפחה תואר נמוך. אביו של הנאשם עובד כגנן ובעבודות מזדמנות ואמו עקרת בית. קצין המבחן התרשם ממשפחה מלוכדת. הנאשם למד בבית ספר עד כיתה י', ולאחר מכן יצא לעבודה בעבודות מזדמנות ובגינון, לעיתים סייע לאביו בעבודתו. הנאשם נהג לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם עצור מאז מאי 2016. ההורים תיארו את הנאשם כנער שקט, טוב לב, מגלה מחויבות למשפחתו. לא דווח על התנהגויות אלימות או חריגות.

לגבי העבירות, הנאשם הודה במיוחס לו, אך התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות. לדבריו, במועד העבירות הוא הצטייד בגרזן והלך עם חברו שהיה מצויד בסכין. יחד תקפו שתי נשים ובהמשך ברחו לביתם. הנאשם מתאר את התנהגותו כ"טעות", וטוען שנגרר אחרי שותפו לעבירה

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

והושפע מהאווירה הביטחונית במזרח ירושלים באותה תקופה. הנאשם טען כי לא התכוון לרצוח. הנאשם לא הביע חרטה על מעשיו ולא הביע אמפטיה למתלוננות, הוא רואה עצמו כקרוב בתיק זה. לעניין ההמלצה - קצין המבחן התייחס לגורמי הסיכון, ובהם היעדר מעורבות קודמת בפלילים, תפקודו של הנאשם קודם למעצרו, היותו של הנאשם בן להורים מתפקדים ודואגים וכוונת המשפחה לתמוך בנאשם ולקבל סיוע לאחר שישוחרר מהכלא. לגבי גורמי סיכון, צוינו אופי וחומרת העבירות, הנזק שנגרם למתלוננות, הקושי של הנאשם לקחת אחריות על ביצוע העבירות, נשירתו מבית הספר והיעדר מסגרת סדירה טרם מעצרו. קצין המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

6. תסקיר לגבי נאשם 3 :

הנאשם בן 18 וחודשיים. טרם מעצרו היה תלמיד בבית הספר. הנאשם בן למשפחה מוסלמית* המצב הכלכלי של המשפחה ירוד. האב תושב שטחים, ובעקבות מעצרו של הנאשם, נשלל ממנו אישור השהיה בארץ. מזה כשנה הוא מובטל. האם עובדת ועבודתה מהווה כיום מקור פרנסה למשפחה. ההורים מסרו כי יש להם קשר קרוב ומשמעותי עם הנאשם.

הנאשם למד בכיתה י' טרם מעצרו, ללא בעיות בתפקודו. בעבר סבל הנאשם מקשיי נשימה, אך מצבו התייצב. קצינת המבחן התייחסה לפער בין הדיווחים החיוביים אודות הנאשם לבין חומרת מעשיו. לגבי העבירה, הנאשם מסר כי סמוך למועד ביצוע העבירה, נפרד מחברתו, והיה במצב רוח ירוד. עקב כך יצר קשר דרך ה"פייסבוק" עם שותפו לעבירה, והביע את רצונו להרוג יהודים. לדבריו לאחר מכן חזר בו. לטענתו, הוא לא התכוון לבצע פיגוע, הוא רצה להתרכז בלימודיו ובהמשך להתבסס כלכלית ולהתחתן. הנאשם משליך את האחריות לביצוע העבירה על שותפיו. לדבריו, הם פנו אליו וביקשו ממנו לבצע פיגוע, והוא הסכים לכאורה, כדי להיראות משתף עמם פעולה. הרעיון לביצוע העבירה נבע מהמצב הביטחוני המתוח ששרר באותה תקופה בירושלים.

קצין המבחן שביקר את הנאשם במעצר, התרשם כי ההליך הפלילי ומעצרו של הנאשם השפיעו עליו משמעותית, וכי הם עשויים להרתיע אותו ממעורבות חוזרת בפלילים.

לגבי המלצה - פורטו גורמי סיכון, ובהם חומרת העבירה ונסיבותיה, יחסו הבעייתי של הנאשם לעבירה וניסיונו להשליך את האחריות על שותפיו לעבירה. כן צוין יחסם המגונן של ההורים לגבי העבירה. לעניין גורמי סיכון, צוין כי מדובר במעורבות ראשונה בפלילים, במשפחה שאיננה מעורבת בפלילים ובתפקוד חיובי ותקין במסגרת בית הספר.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אך ביקש כי בעת גזירת הדין ינתן ביטוי לחומרת העבירות, ומאידך תהייה התחשבות בעובדה שמדובר במעורבות ראשונה בפלילים ובכך שהעבירות בוצעו בהיותו של הנאשם קטין.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

תסקירי נפגעות העבירה:

7. בעניינה של המתלוננת ב"ש - צוין כי המתלוננת כבת 84, ילידת מוסקוה, בעלת השכלה אקדמאית מהפקולטה לפיזיקה ומתמטיקה, במהלך השנים בנתה קריירה מבריקה. המתלוננת רווקה ללא ילדים. בתסקיר התייחסות לתולדות חייה של המתלוננת.

המתלוננת תיארה לפני עורכת התסקיר את האירועים מיום הפיגוע, את התקיפה הפתאומית, שהיא לא הייתה מוכנה לה, ואת תחושותיה בעת התקיפה. המתלוננת מייחסת חשיבות מיוחדת לפגיעה בה, על רקע הזהות היהודית שלה, לאור האירועים הקשים שהיא ומשפחתה חוו בברית המועצות, משם עלתה לישראל.

בתסקיר התייחסות למסמך סיכום האשפוז, מבית החולים שערי צדק בירושלים. המתלוננת אושפזה למשך חמישה ימים, טופלה ושחררה עם המלצה להמשך מעקב רפואי, טיפול תרופתי ועזרה בתפקוד יומיומי. לדברי המתלוננת, עם שחרורה לביתה, היא התקשתה לקום ממיטתה במשך כשבועיים, ועל רקע זה נעזרה במטפלת, באמצעות המוסד לביטוח לאומי, למשך כל שעות היממה. גם כיום היא נעזרת במטפלת מספר שעות מצומצם בשבוע.

עורכת התסקיר התייחסה לפגיעה המלווה את המתלוננת בכל צעד ובכל מקום, מעוררת דריכות וחרדה ופוגעת באיכות החיים. הפגיעה מעצימה ומחריפה את הקשיים הקיימים בשל גילה של המתלוננת. לדברי המתלוננת, הבעיות הרפואיות מהן סבלה לפני הפגיעה, החמירו באופן משמעותי. נזק נוסף נוגע למצבה הנפשי והרגשי של המתלוננת. מאז האירוע היא סובלת מתופעות קשות ומגוונות של פוסט-טראומה, כמפורט בהרחבה בתסקיר. בשל מצבה הרגשי הקשה בעקבות האירוע, מקבלת המתלוננת טיפול נפשי, במימון משרד האוצר, כחלק מסיוע המוקנה לניצולי שואה. לא ברור עד מתי יימשך מימון זה.

לאחר תקופה של נכות זמנית, נקבעה למתלוננת נכות יציבה בשיעור 20% כנפגעת פעולות איבה. עורכת התסקיר ציינה כי היא מתרשמת מתמונת נזק קשה מאוד וכי מצבה של המתלוננת עלול להמשיך להידרדר. לאור כל המתואר בתסקיר, המליצה על פסיקת פיצוי למתלוננת.

8. לגבי המתלוננת ת"מ, צוין כי מדובר באישה מבוגרת, עם רצון עז להמשיך בשגרת החיים ולהיות מהם. המתלוננת בת 87, ילידת לנינגרד, סיימה לימודי רפואה והינה מומחית לרפואה פנימית. בשנים שקדמו לפגיעה, התמודדה המתלוננת עם בעיות רפואיות כמתואר בתסקיר. על אף הבעיות, הקפידה לנהל חיי חברה עשירים ופעילים. המתלוננת תיארה את האירוע, במהלכו הותקפה בעת שהלכה עם חברותיה. המתלוננת הצליחה להזעיק עזרה. מסיכום מחלה מבית החולים שערי צדק, עולה כי המתלוננת הובאה לחדר מיון לאחר שנדקרה שלוש פעמים בחזה בצד שמאל. היא אושפזה בטיפול נמרץ למשך שלושה ימים, ולאחר מכן ארבעה ימים נוספים במחלקת כירורגיה לביחזה.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

לדברי המתלוננת, אירוע הפגיעה היה האירוע הקשה ביותר שעברה בחייה, הן בשל מאפייני התקיפה והן בשל התוצאה הרפואית הקשה. לאחר שחרורה נעזרה המתלוננת בבני משפחה ובמטפלת צמודה מטעם המוסד לביטוח לאומי. כיום היא נעזרת במטפלת מספר שעות מצומצם בשבוע. למתלוננת נקבעה נכות זמנית בשיעור 100% מיום הפגיעה, ומאז נובמבר 2016 עומדת הנכות על שיעור של 32%. מבחינה נפשית סובלת המתלוננת מתגובה פוסט טראומטית בעקבות האירוע, והיא מטופלת בשל כך. להתרשמותה של המטפלת, מצבה הנפשי של המתלוננת ממשיך להיות קשה על אף הטיפול. כיום נמצא מימון לטיפול, אך לא ברור אם מימון זה יימשך בעתיד, ואם תוכל המתלוננת למצוא מימון להמשך טיפול. עורכת התסקיר התרשמה מתמונת נזק קשה מאוד, אשר פוגעת בתפקודה ומגבילה את יכולותיה של המתלוננת ברמות השונות, כמתואר בתסקיר. לפיכך המליצה על פסיקת פיצוי למתלוננת.

9. הוגש תסקיר המתייחס לשלוש המתלוננות הנוספות. מדובר במתלוננות שלא חוו פגיעה פיזית, אך היו עדות לתקיפת חברותיהן, והיו נתונות בעצמן בסכנה לחייהן. השלוש נפגעו במישור הרגשי, הנפשי והתפקודי, והן סובלות עד היום מהחמרה במצבן הבריאותי על רקע חשיפתן לאירוע הטראומטי. שלושתן קיבלו סיוע פסיכולוגי. עורכת התסקיר נפגשה עם שלוש המתלוננות ביחד, זאת על פי בקשתן. שתיים מהן ביקשו לסיים את הפגישה לאחר כשעה, מאחר שהתקשו להכיל את התכנים המאיימים בהקשר של אירוע הפגיעה והשלכותיו עליהן. המתלוננת אי היא בגיל 78, עלתה לישראל מאוקראינה בשנת 1990, והיא מורה לכימיה וביולוגיה במקצועה. המתלוננת מי אף היא בת 78, עלתה לישראל מאוקראינה בשנת 1997, כלכלנית במקצועה. המתלוננת סי בת 79,

עלתה לישראל מאוקראינה בשנת 1995, רופאה במקצועה. שלוש המתלוננות מתארות כי הנאשמים גרמו לשבר בעולמן. כל אחת מהן נאבקה לבנות עצמה חרף השלכותיהם הקשות של מעשי הנאשמים. תמיכת בני משפחה, מכרים וגורמי הטיפול, מהווה משאב מרכזי ומסייעת להן לשמור על רמת תפקוד סבירה. עורכת התסקיר ציינה כי הכרה בפגיעה הינה בעלת חשיבות רבה עבור המתלוננות, ויכולה להוות גורם מעצים משמעותי בתהליך התמודדותן עם השלכות התקיפה. לפיכך הומלץ על פסיקת פיצוי למתלוננות.

10. ב"כ נאשם 1 ערכה רשימת שאלות, אותן ביקשה להפנות לעורכי תסקירי נפגעות העבירה. מדובר בשאלות שבחלקן למעשה אינו שאלות אלא הצהרות ותהיות, בחלקן המענה נמצא במסמכים בתיק, חלקן קשורות בנסיבות ביצוע העבירות, ובחלקן אין לנתונים רלוונטיות לגזר הדין. לפיכך לא

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

נוסח מותר לפרסום

מצאנו מקום להתיר הפניית השאלות. מכל מקום, השאלות שהעלתה ב"כ הנאשם תילקחנה בחשבון בהתייחסות לתסקירי נפגעות העבירה בגזר הדין.

טיעונים לעונש:

11. ב"כ המאשימה ציין, בפתח טיעוניו, כי מאחר שמדובר בקטינים, לא חל תיקון 113 לחוק, אך "רוחו ותכליתו" של החוק מנחה את המאשימה ואת בתי המשפט בפסיקתם.

לגבי נאשמים 1 ו- 2 - ב"כ המאשימה התייחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים - חמש עבירות של ניסיון לרצח, עבירה של החזקת סכין וכן שיבוש מהלכי משפט. העונש שקבע המחוקק לגבי ניסיון רצח עומד על 20 שנות מאסר.

לדברי ב"כ המאשימה, נאשמים 1 ו- 2 תכננו להרוג יהודים, על רקע לאומני אידיאולוגי, וניסו לממש את תוכניתם ביום האירוע, בטיילת ארמון הנציב. לצורך כך הצטיידו מראש בגרזן ובסכין. הם ראו קבוצת קשישות והחליטו להרוג אותן. הם תקפו את הנשים, דקרו ופצעו שתיים מהן, והיתר נמלטו. לדברי ב"כ המאשימה, מדובר באירוע טרור, המהווה חלק מגל טרור שפוקד את ירושלים במהלך השנים האחרונות, ויש ליתן לכך משקל ממשי בשיקולי הענישה. לדבריו, המאפיינים חוזרים ונשנים בפיגועים השונים - מדובר במבצעים צעירים, חלקם קטינים, היוצאים מביתם כשברשותם כלי משחית, במטרה להרוג. פעולות אלה צריכות להיתקל "באפס סובלנות", ושיקולי ההרתעה צריכים לקבל משנה תוקף. לדברי ב"כ המאשימה, נדרש מסר חד וברור שיסייע במלחמה בטרור, במלחמה בפגיעה באזרחים.

לעניין הערכים המוגנים, טען כי מדובר בקדושת החיים, בשלמות הגוף, בכבוד האדם ובבטחון הציבור. בתיק זה מדובר בקרבנות קשישות בנות 80. ההשפעה בגיל הזה של פוסט טראומה היא הרסנית, כמפורט בתסקירי נפגעות העבירה. ב"כ המאשימה ציין כי חלק מהמתלוננות זקוקות לשיקום נפשי. המתלוננות נוטלות תרופות, שגרת חייהן נפגעה והן זקוקות לטיפול הכרוך בהיבט כספי.

בטיעוני הפנה ב"כ המאשימה למספר גזרי דין שניתנו בעבירות דומות.

לדברי ב"כ המאשימה, פער הגילאים בין נאשמים 1 ו- 2 אינו משמעותי ויש להתייחס אליהם באופן זהה בגזירת העונש.

עמוד 6

לדבריו, השניים תכננו את המעשים יחדיו, שניהם דקרו את המתלוננת הראשונה, ולגבי המתלוננת השנייה, זו נדקרה על ידי נאשם 2, ולא ברור מה היה חלקו של נאשם 1. לדבריו מדובר בביצוע בצוותא באופן מלא. עוד ציין כי לא עומדת לנאשמים הודאה כנסיבה לקולא. בנוסף הפנה לתסקירי שירות המבחן, שאין בהם המלצה טיפולית.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כבי השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומי בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

לפיכך ביקש לגזור על נאשמים 1 ו- 2 עונש מאסר בפועל למשך 25 שנה, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלוננות, בהתחשב בשיקום העתידי הדרוש להן.

לגבי נאשם 3 - נאשם זה הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, בזיקה לעבירת רצח, וכן בשיבוש מהלכי משפט. העונש הקבוע לעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, הינו שבע שנות מאסר. בטיעונו לגבי נאשם זה, ציין ב"כ המאשימה כי יש להדגיש את טיבה של קשירת הקשר, שעניינה תכנון ביצוע פיגוע על רקע לאומני. הקשר היה עם נאשם 1, ולאחר מכן הפיגוע מושא הקשר, יצא לפועל על ידי נאשמים 1 ו- 2. בהמשך פנה נאשם 3 לנאשם 2 וביקש ממנו לתכנן פיגוע נוסף, כך שקשירת הקשר נמשכה גם לאחר דקירת המתלוננות.

לדברי ב"כ המאשימה, מעשיו של הנאשם מעידים על מסוכנותו הרבה, ומצדיקים ענישה מחמירה, הקרובה לעונש המקסימלי שנקבע בעבירה של קשירת קשר. לפיכך ביקש לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך חמש שנים, מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי.

12. ב"כ נאשם 1 החלה טיעוניה באמירה לפיה "הכרעת הדין עשתה עוול לנאשם כבר מלכתחילה", וטענה כי יש לעשות הבחנה בין נאשם 1 לבין נאשם 2. לדבריה, המדרג של חומרת מעשיהם של השניים שונה לחלוטין. עוד ציינה כי על פי עדותה של אחת המתלוננות, נאשם 1 משך ממנה את נאשם 2, שכנע אותו שלא להמשיך לפגוע בה והציל את חייה. לגבי הנאשם, הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, וציינה כי מדובר בנער שחיו קשים. מדובר בנאשם "עצוב, בלתי בשל, מבודד חברתית, מתקשה לתקשר עם אחרים, משדר עצבות". והדברים חוזרים בחוות הדעת השונות. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, ציינה כי היוזמה באה מנאשם 2, אשר הציע לנאשם הצעה והוא נעתר לה. הנאשם אף המציא פעמיים תירוצים מדוע לא לבצע את הפיגוע, לרבות בקשה מדודו שיזמין אותו לעבודה אצלו, כדי שיוכל לטעון שאינו יכול להגיע לפגישה עם נאשם 2. עוד ציינה כי נאשם 1 לא הביא נשק, נאשם 2 הביא את הנשק עבור שניהם ובהם מה לתת לנאשם 1.

בטיעוניה התעמתה ב"כ הנאשם עם הכרעת הדין והקביעות העובדתיות שבה, ובין היתר טענה, בניגוד להכרעת הדין, כי לנאשם 1 לא הייתה מסוגלות לדקור, הוא לא פגע ולא היה מסוגל לפגוע. עוד התייחסה ב"כ הנאשם למספר העבירות בהן הורשע הנאשם, וטענה כי אף שנקבע כי הנאשם עבר חמש עבירות של ניסיון רצח, יש לראות זאת כאירוע אחד ולא כחמש עבירות נפרדות. לטענת ב"כ הנאשם, העונש המתאים במקרה זה, בהתחשב בכך הנאשם הציל אחת המתלוננות ובהתחשב בנסיבותיו האישיות, עומד על ארבע-חמש שנות מאסר בפועל. עוד טענה כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, כשלטענתו הוא לא ביצע דקירה בפועל, אך היה במקום האירוע וחזק את ידיו של נאשם 2.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

בסיכומים משלימים בכתב שהגישה ב"כ הנאשם, כחלק מטיעוניה לעונש, טענה ב"כ הנאשם, כי אמנם הנאשם הורשע בחמש עבירות, אך בפועל נפגעו שתי נשים קשישות, ואילו לגבי שלוש השנים האחרות שהיו במקום ולא נפגעו כלל, לא נעשה כל מעשה או תחילת מעשה. לדבריה, הנאשמים הורשעו בחמש עבירות ניסיון רצח, כי רצו להרוג את כל הנשים, אך לצורך העונש יש להתחשב במה שנעשה בפועל. בנוסף טענה כי הפגיעות בנשים היו "קצרות ושטחיות ולא סיכנו את חייהם... מדובר במדרג נמוך ביותר, המלטות מידית של המבצע מן הקרבן, והעדר התמדה ונחישות".

לעניין ההבחנה בין נאשם 1 לנאשם 2, טענה ב"כ הנאשם כי היוזמה, הרעיון ואופן הביצוע, היו כולם של נאשם 2 ומטעמו; כי נאשם 1 ניסה להתחמק פעמיים מיציאה לפיגוע במועדים שקבע נאשם 2; כי נאשם 2 הוא שהביא את כלי הנשק, נטל לעצמו את הגרזן ונתן לנאשם 1 את הסכין; לטענתה הדוקר היחיד בפועל היה נאשם 2 (בניגוד לאמור בהכרעת הדין ר.פ.פ.); נאשם 1 מנע מנאשם 2 להכות שוב את המתלוננת ב; נאשם 2 הוא שלקח את הכלים לאחר מעשה והחביא אותם; לאחר האירוע, נאשם 2 המשיך להיות בקשר עם נאשם 3, ללא מעורבות של נאשם 1.

עוד טענה כי הנאשם הסכים למרבית העובדות שפורטו בכתב האישום, ובכך קיצר את ההליכים וקיבל על עצמו אחריות. ב"כ הנאשם טענה לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן. לגבי פסיקת פיצוי לנפגעות העבירה, הפנתה ב"כ הנאשם לשאלות שהכינה להפנות לעורכות התסקירים, וטענה כי בפועל נפגעו רק שתי נשים, השתיים "מטופלות ומטופחות, אחת אף חזרה לבן זוגה הגרוש, והמדינה לא תזניח אותן. כולן מוכרות כנפגעות פעולות איבה ופגיעהן מכוסים". לדבריה, הנאשם קטין וצפוי להישלח לכלא, והוא לא יכול לאסוף ממון כפי שמבקשת המאשימה. העונש כולו יוטל, לדבריה, על משפחתו, שהיא משפחה פשוטה וקשת יום. מדובר בענישה קולקטיבית. לפיכך ביקשה להקל מאוד בענשו של הנאשם ולגזור עליו "עונש מדוד אשר יעלה על נס וידגיש את התערבותו וחמלתו על ב, ובכך יתרום לעידוד אחרים ללכת בעקבותיו". ב"כ הנאשם הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין.

13. ב"כ נאשם 2 טען כי הנאשם קטין, וכי בקשת המאשימה, לגזור עליו מאסר למשך 25 שנה, "מבטלת כל הבנה לעקרונות היסוד והעקרונות החשובים והבלתי מעורערים שעומדים ביסוד חוק הנוער". לדבריו, כשמדובר בקטין, חייבת להיות התייחסות שונה מזו שכלפי בגירים. לדבריה ב"כ הנאשם, הנאשם אמנם ניהל הוכחות, אך הוא עמד לפני כתב אישום שהיו בו סעיפים מהחמורים בספר החוקים, וזוכה מהם (עבירות של סיוע לאויב במלחמה וקשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה - ר.פ.פ.). לדבריו, ההגנה ניהלה את המשפט באופן ענייני, וצמצמה את השאלות שבמחלוקת. לגבי העבירות, ציין ב"כ הנאשם כי נקבע שהנאשם עבר חמש עבירות של ניסיון רצח, אך יש לזכור כי שלושה ניסיונות הסתיימו ללא תקיפה בפועל, ללא ניסיון בפועל וללא פגיעה במתלוננות.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

לגבי חוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ציין כי המפגש עם שירות המבחן היה סמוך לאחר שנמסר לנאשם שאמו לא תוכל לבקרו בכלא, וזה ההסבר להתנהגותו, וביקש לאפשר הגשת תסקיר משלים. בטיעונו הוסיף, כי בשל סיווגו של

הנאשם בשב"ס, על אף קטינותו הוא לא יזכה להליך שיקומי. לדבריו, לאור חומרת העבירות, ניתן להניח שהעונש יכלול מספר שנות מאסר, אך ביקש כי לא יהיה זה מאסר לתקופה שתטול את התקווה מהנאשם ותוציא אותו מהמאסר "שבר כלי". יש, לדבריו, להעביר לנאשם מסר ש"יש עתיד" ושבת המשפט מקווה שהוא ישנה דרכיו ושהוא יוכל לחזור אל החברה "כאדם שקול שהפנים מה הן הדרכים הנכונות". ב"כ הנאשם ביקש להסתפק ב"שליש התחתון של הענישה מספר דו סיפרתי".

14. ב"כ נאשם 3 הפנה בטיעוניו לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם. לדבריו, בתסקיר נקבע כי ההליך הפלילי ומעצרו של הנאשם השפיעו עליו באופן משמעותי, ועשויים להרתיע אותו ממעורבות חוזרת בפלילים. לדבריו, ראוי שהנאשם ישולב בהליך טיפולי עם שחרורו מהמאסר או שיועמד בפיקוח שירות המבחן. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לומד היטב בבית הספר, התנהגותו תקינה, ללא בעיות חריגות. הנאשם הבין, הפנים את חומרת מעשיו והוא מביע צער וחרטה מלאים. שירות המבחן מציין כי הנאשם לוקח אחריות למעשיו. בסופו של דבר אין המלצה טיפולית, מאחר שהנאשם עצור עד תום ההליכים ובשל חומרת העבירות. אך מדובר בקטין והיה מקום לנקוט בהליכי שיקום. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם נתון במעצר מעל שנה, ויש להסתפק במאסר החופף את תקופת מעצרו, ולשחררו מהמעצר.

15. נאשם 3 ציין בטיעוניו כי הוא רוצה לחזור לחייו, להשתקם. הוא מצטער ומתחרט על מה שקרה, רוצה ללמוד ולעבוד ולא לחזור לכלא.

דיון ומסקנות:

16. הנאשמים היו כולם קטינים בעת ביצוע העבירות, ולפיכך לא חל תיקון 113 לחוק בעניין הבניית הענישה. עם זאת, העקרונות שנקבעו בתיקון לחוק, חלים גם בענינים של קטינים, תוך מתן משקל להוראות חוק הנוער לגבי ענישת קטינים.

17. העבירות אותן עברו נאשמים 1 ו-2, ניסיון רצח, הן מהעבירות החמורות בספר החוקים, ונקבע לצדן עונש מקסימום של 20 שנות מאסר. נאשם 3, בהתאם להכרעת הדין, אינו שותף לניסיונות הרצח אלא לחלק המקדים, במסגרת קשירת קשר לרצח, עבירה שהעונש שקבע המחוקק לצידה הוא שבע שנות מאסר.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"פ פלוני (קטין) ואח

מדובר בעבירות הפוגעות בקדושת חיי אדם, בשלמות הגוף ובביטחון הפרט והציבור. חומרה יתרה יש בכך שהמעשים בוצעו על רקע לאומני. מטרת הענישה בעבירות אלה הינה הגנה על הציבור מפני העבריינים, גמול והרתעה.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"פ 10025/16 פלוני נ"פ מדינת ישראל (10.8.2017):

"עבירת ניסיון לרצח היא מהחמורות שבספר החוקים, והיא מגלמת הגנה על הער* העליון של קדושת חיי אדם. בפסיקת בית משפט זה נקבע כי מדיניות הענישה בעבירה זו מחייבת גישה מחמירה, שתבטא באופן הולם את חומרת הפגיעה בזולת ואת מעמדו של הער* המוגן (ע"פ 3030/15 בעניין מוגרבי). שיקולים של גמול והרתעה

עמוד 9

אף מקבלים את משקל הבכורה ומחייבים השתתף מאסר לתקופה ממושכת (ע"פ 4372/13 סיסאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.8.2014)). בהתחשב באמור, לא בכדי העונש המקסימלי על מעשה עבירה אחד של ניסיון לרצח עומד על עשרים שנות מאסר. כמו כן, נקבע זה מכבר כי כאשר מדובר בעבירות כגון אלו, אשר בוצעו על רקע לאומני ואידיאולוגי, על בית המשפט בגזרו את העונש הראוי להעביר מסר חד-משמעי ונוקב שיביא לידי ביטוי את גורם ההרתעה (ראו למשל: ע"פ 2826/15 עביד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.6.2016)).

גם ניכרת מגמת החמרה בענישה בעבירות אלו. בשורה ארוכה של גזרי דין שניתנו בבתי המשפט המחוזיים, ניתן ביטוי למגמה זו והושתו על בגירים עונשי מאסר בפועל לתקופות ארוכות..."

וראו גם ע"פ 2826/15 אחמד עביד נ' מדינת ישראל (7.6.2016) :

"על בתי המשפט הדנים בעבירות כגון דא, אשר בוצעו על רקע לאומני, להעביר מסר חד משמעי ונוקב, בדמות ענישה קשה ומחמירה, בכדי לשרת את גורם ההרתעה מפני מעשים אלו. כפי שנקבע בפסיקתו של בית משפט זה, כאשר עסקינן בעבריינות המתבצעת על רקע אידיאולוגי, נדחים, ככלל, שיקולי ענישה אחרים, ובהם האינטרס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים (ראו: ע"פ 2460/15 גיבארין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.5.2016); ע"פ 7517/15 מדינת ישראל נ' עביד [פורסם בנבו] (9.3.2016); ע"פ 1163/07 אבו חידיר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.3.2007)). עוד יש להדגיש, כי במציאות הנוכחית, שבה נתרבו פיגועי הדקירה כלפי יהודים באשר הם, מתחייבת התייחסות עונשית הולמת".

18. למרבה הצער, ישנם לא מעט אירועים מסוג זה בשנים האחרונות ולא מעט פסיקה בעבירות

של ניסיון רצח ובעבירות דומות.

הצדדים הפנו לפסיקה, חלקה רלוונטית יותר חלקה רלוונטית פחות.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין המפורטים להלן:
תפ"ח (י-ם) 30359-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (5.6.2016), בעניינו של קטין יליד 1997, אשר הורשע (לאחר שמיעת ראיות) בניסיון רצח, ניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה וניסיון לתקיפת עובד ציבור. על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל למשך 18 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 100,000 ₪ ; תפ"ח (י-ם) 63571-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.2016), בעניינו של קטין כבן 13 שנה, אשר הורשע (לאחר שמיעת ראיות) בשתי עבירות של ניסיון רצח ובהחזקת סכין, ונגזרו עליו 12 שנות מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים, לאחד בסכום של 80,000 ₪ ולשני בסכום של 100,000 ₪. בערעור על פסק הדין, ע"פ 10025/16 הנ"ל, הועמד עונשו של הנאשם על תשע שנות מאסר וחצי, בשל גילו הצעיר, בשל כך שעבר כברת דרך שיקומית ארוכה ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, תוך ציון כי עונש מאסר בפועל של 12 שנים אינו חורג מרמת הענישה המקובלת בדרך כלל בעבירות דומות; תפ"ח (י-ם) 23250-12-15 מדינת

ישראל נ' פלונית (23.11.2016) - על הנאשמת, שהינה קטינה כבת 17 שנים, שהורשעה (על-פי הודאתה) בעבירה של ניסיון רצח בשוק מחנה יהודה, נגזרו 13.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך 30,000 ₪; תפ"ח (י-ם) 33478-01-16 מדינת ישראל נ' סעיד קומבו (26.10.2016) - בגין עבירות של ניסיון רצח והחזקת סכין, נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 17 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 50,000 ₪.

לגבי עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ציין ב"כ המאשימה כי אין פסיקה רבה בעניין זה, והפנה לתפ"ח (נצרת) 46412-12-15, שם, לדבריו, נקשר קשר בין בגיר לשני קטינים. על הקטינים נגזרו 25 חודשי מאסר בפועל, בגין קשירת קשר, החזקת סכין, שיבוש מהלכי משפט וכניסה לישראל שלא כדין.

הסנגוריה הפנתה לפסיקה רבה, חלקה רלוונטית לענייננו וחלקה לא. ראו למשל: תפ"ח (י-ם) 30961-08-13 מדינת ישראל נ' סולטן אבו חומוס ואח' (9.3.2015) - בגין חבלה בכוונה מחמירה, חברות בארגון טרוריסטי, החזקת סכין ועוד, נגזרו על נאשם 1 שבע שנות מאסר בפועל, על נאשם 2 מאסר בפועל למשך שנתיים וחצי, ועל נאשם 3, שדקר את המתלונן מספר פעמים, נגזר עונש מאסר בפועל של תשע שנים; תפ"ח (י-ם) 29371-11-13 מדינת ישראל נ' אברמוב ואח' - בגין חבלה בכוונה מחמירה, נגזר על כל אחד מהנאשמים עונש מאסר בפועל של 50 חודשים; ע"פ 2826/15 אהמד עביד נ' מדינת ישראל (7.6.2016) - בגין חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין ועוד, נגזר על נאשמים, שדקרו אנשים בעלי חזות חרדית באזור שער שכם בירושלים, עונש מאסר בפועל למשך תשע שנים. הערעור נדחה; תפ"ח (י-ם) 28963-05-15 מדינת ישראל נ' פאדי סאלח (23.3.2016) - בגין חבלה בכוונה מחמירה, לנאשם שדרס שוטרים בכוונה לגרום למותם, נגזרו על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, 12 שנות מאסר בפועל; ת"פ (י-ם) 39360-05-12 מדינת ישראל נ' עדנאן רג'בי (27.6.2013) - הנאשמים דקרו יהודי חרדי, לאחר שקשרו קשר לדקור יהודי. נגזר עליהם מאסר בפועל למשך חמש שנים; ע"פ

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואח'

1269/01 פלוני נ' מדינת ישראל (21.7.2003) - קטין שהורשע בשתי עבירות של ניסיון רצח על רקע לאומני, לאחר שדקר אישה כבת 60 ולמחרת דקר גבר כבן 60 שהיה בדרכו מבית הכנסת, נדון למאסר בפועל למשך 9 שנים. ערעורו נדחה; תפ"ח (י-ם) 34763-01-15 מדינת ישראל נ' מוסא עגילוני (11.11.2015) - הנאשם נדון, במסגרת הסדר טיעון, למאסר למשך 16 שנים, בגין שתי עבירות של ניסיון רצח ותקיפת שוטרים; תפ"ח (חיפה) 392-11-15 מדינת ישראל נ' שלמה פינטו (27.2.2017) - בגין שני ניסיונות רצח של אנשים שהנאשם סבר כי הם ממוצא ערבי, נגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 11 שנים; ועוד.

וראו גם תפ"ח (י-ם) 21076-02-16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.11.16) - הנאשמים, קטין כבן 14 שנים וחצי וקטין כבן 16 שנים ושלושה חודשים, נידונו הורשעו (על-פי הודאתם) בשתי עבירות של ניסיון לרצח ובעבירה של החזקת סכין, ונידונו למאסר בפועל לתקופה של 11 שנים.

19. אשר לנסיבות הקשורות בעבירות והנזק שנגרם בגין -

לגבי נאשמים 1 ו- 2 - השניים יצאו לטיילת ארמון הנציב לביצוע פיגוע על רקע לאומני, במטרה להרוג יהודים. הם ראו קבוצת נשים מבוגרות שיצאה להליכה בטיילת, ותקפו שתיים מהן, כשבידי האחד סכין ובידי האחר גרזן. שלוש הנשים האחרות שהיו במקום נמלטו ולא נפגעו פיזית.

מדובר באירוע מתוכנן מראש, בנאשמים שהצטיידו בנשק לביצוע פיגוע, ואשר ניצלו את מצבן של המתלוננות, שיצאו לטיול להנאתן, ופגעו בהן.

מתסקירי נפגעות עבירה וממסמכים רפואיים שהוצגו, עולה כי אלה שנפגעו פיזית, כתוצאה מדקירות הסכין ומכות הגרזן, היו מאושפזות בבית חולים, נגרמה להן נכות בשל הפגיעות, ואף פגיעה נפשית קשה. המתלוננות האחרות נפגעו נפשית. כולן סובלות מפוסט טראומה, איכות החיים שלהן ירדה באופן ממשי, האירוע גרם לפחדים וחוסר ביטחון וערער את חייהן של חמש הנשים.

לגבי חלקו של כל אחד מהשניים בעבירה - בהכרעת הדין נקבע כי נאשמים 1 ו- 2 הנם בבחינת "מבצעים בצוותא" של העבירות, כאשר ממכלול העדויות עלה כי המתלוננת הראשונה נדקרה על-ידי שני הנאשמים, בסכין ובגרזן, והמתלוננת השנייה נתקפה על-ידי נאשם 2, ולא ברור מה היה חלקו של נאשם 1 בתקיפתה.

כל אחד מהשניים ניסה להטיל על חברו את האשמה ולטעון כי חברו הוא הדוקר והוא הפוגע. בסיכומו של דבר, חלקם של השניים זהה - שניהם החליטו לבצע פיגוע דקירה, דיברו ביניהם, קבעו מקום מפגש, יצאו למקום המפגש כשברשותם כלי נשק, ותכננו להרוג יהודים. אינני מוצאת כי יש הבדל בין השניים, בשל כך שהמתלוננת הראשונה נדקרה על ידי שניהם, והמתלוננת השנייה הותקפה על ידי

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

נאשם 2, כאשר חלקו של נאשם 1 לא ידוע. משיצאו שניהם לביצוע פיגוע להרוג יהודים, ושניהם השתתפו באירוע, גם אם רק נאשם 2 פגע במתלוננת השנייה, וגם אם במהלך בריחתם מהמקום מנע נאשם 1 מנאשם 2 לתקוף שוב את המתלוננת - ככל שהדבר נוגע לעונש, אין הבדל בין השניים. השניים שותפים מלאים, כל אחד תרם את חלקו לאירוע, ולפיכך עונשם צריך להיות זהה.

20. לגבי נאשם 3 - כאמור, הנאשם לא השתתף באירוע, הוא הורשע בעבירות קלות יותר, ומעשיו לא גרמו נזק. בכך שונה מצבו מזה של הנאשמים האחרים.

21. כאמור, הנאשמים היו כולם קטינים בעת ביצוע העבירות.

בגזירת עונשם של הנאשמים יש להתחשב בכך שלגבי נאשמים 1 ו- 2 מדובר בחמש עבירות של ניסיון רצח, אם כי כולן במסגרת אירוע אחד, כאשר שתי מתלוננות נפגעו בפועל ובשאר לא הצליחו הנאשמים לפגוע; יש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל; ובנזק שגרמו מעשיהם של הנאשמים.

לנוכח חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ותוצאתן, מן הראוי להחמיר בדינם של הנאשמים, חרף קטינותם, ולגזור עליהם

עונשי מאסר ממושכים, זאת משיקולים של גמול והוקעת המעשים, מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור, וכן מתכלית של הרתעה ממשית אפקטיבית - אישית וכללית. כפי שצינו בעבר, בעניינם של מפגעים על רקע לאומני, הצורך בהרתעה גובה לשם מאבק בגל הטרור המכונה "פיגועי היחידים", שעה שקיים קושי בסיסי באיתורם של מפגעים אלה ובסיכול מוקדם של פיגועי הטרור, כאשר כל מערכות הביטחון עושות לילות כימים לשם מניעתן.

לקולא יש להתחשב בגילם של הנאשמים, שהיו קטינים בעת ביצוע העבירות, ובגילם כיום; בנסיבותיהם האישיות כעולה מתסקירי שירות המבחן, ובמיוחד בנסיבות הקשות המפורטות בעניינו של נאשם 1. עוד יש להתחשב בכך שהנאשמים נעדרי עבר פלילי; ובכך שהם נתונים במעצר עד תום ההליכים.

בהיותם של הנאשמים קטינים, ככל שהיה הליך שיקומי, היה מקום לתת גם לכך משקל בגזר הדין. עם זאת, תסקירי שירות המבחן, במיוחד לגבי נאשמים 1 ו-2, אינם חיוביים, ולגבי איש מהם אין המלצה טיפולית של שירות המבחן. מכל מקום, כאשר מדובר בעבירות חמורות, שיקום אינו השיקול המרכזי בקביעת העונש, גם כאשר מדובר בקטינים, ויש לתת משקל של ממש לשיקולי הענישה האחרים.

לא עומדת לנאשמים הודאה כנסיבה לקולא. מנגד, יש לזכור כי הנאשמים עמדו בסיכון להרשעה בעבירות חמורות יותר, עבירות בהן לא הורשעו בתום שמיעת הראיות.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

22. לעניין פסיקת הפיצוי - לעניין זה יש להתחשב במצב המתלוננות, כמפורט לעיל, ובטיפול שכולן זקוקות לו, חלקן טיפול רב יותר וחלקן פחות. אמנם המתלוננות הינן נפגעות פעולות איבה, והן אמורות לקבל תמיכה מהמדינה בשל כך, אך נזקיהן גדולים, כולן סובלות מתסמינים של פוסט טראומה, ויש להבטיח כי יהיו בידיהן האמצעים לקבלת הטיפול הראוי, הן טיפול פיזי והן טיפול נפשי. אשר למצבם הכלכלי של הנאשמים - נתון זה אינו רלוונטי בעניין קביעת הפיצויים. הנאשמים פגעו במתלוננות וגרמו להן לנזקים, ועליהם לפצותן בשל כך.

סוף דבר:

23. על יסוד לאור האמור לעיל, יש לגזור דינם של הנאשמים כמפורט להלן: לגבי נאשמים 1 ו-2:

- א. שמונה עשרה שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו 19.5.2016. ככל שרישומי שב"ס אינם תואמים, יהיה המועד הקובע זה שברישיומי שב"ס.
- ב. שנים עשר חודשים מאסר על תנאי - שלא יעברו תוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר עבירה לפי סעיף 305 או 329 לחוק העונשין.
- ג. מאסר על תנאי של שלושה חודשים, אותו לא ירצה הנאשמים אלא אם יעברו, תוך שלוש שנים מיום שחרורם מהמאסר, עבירה של החזקת סכין.
- ד. כל אחד מהנאשמים ישלם פיצוי כמפורט להלן: למתלוננת ב"ש בסך 75,000 ₪ ; למתלוננת ת"מ פיצוי בסך 75,000 ₪ ; ולכל אחת משלוש המתלוננות האחרות, פיצוי בסך 15,000 ₪.

לגבי נאשם 3:

א. מאסר למשך 25 חודשים, החל מיום מעצרו 19.5.2016. ככל שרישומי שב"ס אינם תואמים, יהיה המועד הקובע זה שברישומי שב"ס.

נוסח מותר לפרסום

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

ב. שנים עשר חודשים מאסר על תנאי - שלא יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה לפי סעיף 305 או 329 לחוק העונשין.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר'

פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (קטין) ואחי

סגן הנשיא, י' נועם:

אני מסכים.

יורם נועם, סגן נשיא

השופט מי בר-עם:

אני מסכים.

הנאשמים מורשעים, אפוא, בעבירות שפורטו בסעיף 1 לגזר-דינה של השופטת ר' פרידמן-פלדמן, ודינם נגזר כמפורט בסעיף 23 לעיל.

עמוד 14

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתו* 45 יום מהיום.
הפרקליטות תודיע לנפגעות העבירה על הפיצוי.
המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן לנוער.

בבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר'

פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

נוסח מותר לפרסום

תפ"ח 7801-06-16 מדינת ישראל נ"י פלוני (קטין) ואחי

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ז, 18 בספטמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה, הסנגורים, הנאשמים ומתורגמן בית המשפט.

משה בר-עם,
שופט

0' ■
יורם נועם, סגן נשיא

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת

על-פי החלטת בית-המשפט, עותק זה של גזר-הדין ניתן לפרסום.
כל איסור פרסום של שמות הנאשמים והמתלוננות, או כל פרט העלול לזהותם, מעבר לאמור בגזר- הדין הפומבי.